Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=1
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Georg 503
[illegible]

Landesbücherei * Dessau *

Georgs-B.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=2
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Eccius dedo
latus authore Joan
nefrancisco Cotta
Lẽbergio Poe-
ta laureato.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=3
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

ECCIUS DEDOLA
TUS

ECCIVS. O magne olympi rector et mundi arbiter
Jam ſtatue tandem grauibus erumnis modun
Quid em̄ in tantis malis aliud agerem q̄z τραγωδειν
aut eſt paratragediare
O qualis crater ęthneo igne refertus
Per afflictum mihi et miſerandum corpus
Summis a manibus in imos penetrat pedes
Tabe malefico biliſq̧ humore amaro ?
Quin imis viſceribus ſuccenſa currit lues
Flammis violentis carnem hanc depaſcens.
Proh q̄z ſęuum hoc malum eſt/incaluit ardor
Vrit fibras/ felle ſiccato ardet iecur
In artus peſtis et oſſa hec dira incidit
Heu heu malum hoc tetrum/ eſtuo totus miſer

Cedo puer cantharū : exhauſtus eſt : iterū imple : Iterū cantharum tibi puer dico. iterū reple. Ceſſas ne ? iterum cedo/o quis Iſter/ o quis Rhenus meos extingueret vapores/ quin nec pater oceanus ipſe. PVER. At tu here quãto plus bibis tãto plus ſitis/ quid em̄ Lyęum Lyęo ſupingurgitãs aliud agis/ q̄z q̊d flammã igne extinguere conaris/quod ſi te liquore puro et a Semeleia ꝓle ſeiūcto refrigeraſſes/nec tu ita eſtuares/ nec ego hodie cantharū porrigendo adeo defatigatus eſſem. EC. Atqui furcifer hiſcere audes ? quin philoſophat Nebulo ? Cãtharū inquã cedo/ tuoq̧ officio fungere, et tacens quidē, aut ego tibi. PV. At ego ab officio meo haud alienū putabam/ſi quę optima forēt hero ſuaſiſſem/ q̊d ſi meis obtemꝑaſſes monitis/ nec ſub inicium cū manus pedes et caput inter verbaliſſimas nugas, demētis inſtar, iactitabas/ac toto corꝑe fabulã ſaltabas/ inſuꝑq̧ Stentorē clamore exuꝑa-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=5
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

bās adeo incaluiſſes: nec nunc quidem tam acerbe ſitis
hec te cruciaret tantalea. EC. Proh miſeria miſerrima/
mancipium hoc largiloquū ad inſaniā me hodie rediget/
quin tu ſiles teruenefice et cantharū prebes. PV. Silebo
igit̄ quoniā tu ita iubes/ et fortuna iniquiſſima in me tibi
imperium ꝑmiſit/ nõ ignarus peſſimā eſſe ſortē ſerui illius
qui in dementis heri ſeruitutem inciderit/ bibe igitur/ aut
ſi mauis bibēdo te ſuffoca. EC. Quid tute tecum garris
maſtigia? PV. Nil equidem/ canthari forſitan ſtrepitū
audiſti.

ECCIVS.

O fortuna viris inuida fortibus
Quam non equa bonis premia diuidis
Gaude igitur Martine et tu Carolſtadie gaude
Nec non Philippe ſchole puluerulente magiſter
Noſtroq͡ nunc exſatiemini cruciatu/ oblectemini dolore/
nil enī (ni fallor) gratius vobis euenire poſſet/ ꝙ Ecciū
tantis erūnis/ tātis inuolutū cernere calamitatibus/ Sed
iterū cantharū vt Bacchus dolores extinguat tam gra
ues. PV. Jam ſitim iris ſedaſſet/ nimirū ſi hodie pluet.
EC. Proh lux acerba quis intus ſcorpius
Quis cancer infixus meas vrit medullas
Diſtendit? ardet felle ſiccato Jecur
Totumq͡ lentus ſanguinem auexit vapor
Jam tanto dolori impar ſum/ iam manus do/ tormina
tā dira haud vltra tolerare valeo/ O cyter igit̄ puer vni/
uerſam amicorū aduoca turbam/ vt cū his ſaltem que in
rem meam ſint deliberem/ prius tamen cantharū porrigi
to. PV. Quod nā malum? turbam? cum vix vnus aut
alter nobis ſupſit amicus/ nec ij ſatis ex animo. EC. Ta
mē voca/ ſed prius vicario ſubſtituto qui vices ſuppleat
tuas/ ac ſtrennue Cantharū offerat. PV. Fiat hoc/ iam
abeo. EC. Manedū ac prius Cātharū prebeto/ iam abi
vt tamen actutum redeas memento/ ohe. PV. Ructus
ructatur/ ſatur eſt tandē/ ollam hanc impleuimus/ probe
appotus ſtertere incipit/ vtinam reuerſus illum penſilem

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=6
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

inueniam/ Tam odioſus et moleſtus eſt non iam alienis
tantū/ſed et ſuis/ſed et amicis/potiſſimū vero domeſticis
AM. Salue magiſter noſter/ en vt iuſſeras tibi preſto ſu
mus/heus heus. PV. Vix taratantara merobibū illum
excitaret/ nec mirū, quoniam nō ſolum paulo plus adbi/
bit/ ſed tota ferme die cāntharum ore et mordicus quidem
retinuit/euigila Here, adſunt amici. EC. Hemq̄z ſuauem
abegiſti ſomnū/ omnem obdormiui crapulā/ſed cur tam
paucos adduxiſti? PV. At multi vbi erant? quin nec
paucis illis quibus cū congreſſus ſum vt me ſequerentur
perſuadere potui. EC. Cur ita? PV. Cur ita? quia om/
nes tergiuerſabantur/ac cōfeſtim ad nomen tuum quaſi
nauſea corripi videbantur, ideo nec orādo nec obſecrādo
quid efficere potui. EC. Et quid pretendebant? PV.
Alius aliud/ omnesťn̄ quaſſato capite tritum illū decan
tabāt οτι παλαι ποτησαν αλκιμοι μιλησιοι. EC. Φευ
et hoc poſtq̄z ex Lipſica diſputatiōe glorioſior q̄z vnq̄z re
dierim? PV. Glorioſior an odioſior tute videris. EC.
Peſſimis igiť deſpicatū me modis aſſeris. PV. Ariolare
EC. Sed non impune ferent q̄d me ſubdola huc vſq̄z lac
tarūt amicitia/ nūc vero ludis ludificāt ludificabilibus/
cum preſentibus tamē rem noſtrā agemus/ ſed prius can
tharum, vt poſt ſomnū oculos abluam. PV. Palatum
vt videť. EC. O ſuauiſſimū curarū leuamē. Saluete ami
ci. AMICI. Et tu quoq̄z ſaluus ſis magiſter noſter. vt
vales? EC. Vt cernitis/ niſi em̄ canthari huius ſubſidio
recreatus fuiſſem/ iam pridē in Orci connumerarer fami
lia/tot tantaſq̄z erumnas exigo. AMI. Proh quāta hu
mani generis iactura/ q̄d ſi res ex noſtro procederet arbi/
tratū/ iam pridē beate degeres/ nec quicq̄z in preſenti tibi
doleret ſeculo. EC. O capitula lepidiſſima q̄z amicabiles
amicorū eſtis amici. AM. Sic ſolemus. EC. At nunc
vos aduocaui vti in mediū conſulatis/ quantis em̄ circū
uentus ſim miſerijs quantiſq̄z oppreſſus calamitatibus
vos metipſi cernitis/ quo pacto igiť ex incōmodis iſtis

Quoniā olim
ſtrenui erāt mi
leſij.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=7
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

me extricare imprimiſqꝫ dirũ quo decoquor incendiũ ex/
tinguere valeã edocete/ ne talis tantuſqꝫ peream artifex/
ac vobis amiciſſimis meis dolorem acerbiſſimũ, ac ſem/
piternum mei relinquã deſideriũ. PV. Cantharũ fugito
EC. Quid nã trifurcifer obgannit? PV. Nil here: can/
tharum querebam. AM. At quid aliud: q̃z non nos/ ſed
medicos conſulas: EC. τισ αντιατροσ εστινεν τηπο
λει quãuis em̃ cunctorum periculum feci/ magis tamen
illorum obfuit q̃z ꝓfuit opera. PV. Plus tamen cantha
rus obfuit. EC. Quid oblatrat propudium? PV. Can
tharus inquam profuit. EC. Solum hoc recte/ nam q̊d
ſpiro, q̊dqꝫ vitali ꝑfruor aura, non medicis/ ſed ſoli can/
tharo acceptum refero. AM. Egregio es vſus medico/
ſed cum noſtri adeo tibi ſordent/ facile erit aliunde periti/
ores accerſire/ vin igitur ad Saltzburgenſem mittamus
Archiepiſcopum? is enim vt eſt princeps humaniſſimus
tibi ſuos non denegabit medicos/ et ſi Ritiũ ipm expoſtu
labis. EC. Ritium? apage a me hominẽ/ aculeatus eſt/
et me ſub caniculę ortum q̃nqꝫ araturũ predixit/ quin vt
cęlum ſuũ aliqua animaret anima ꝑlibenter animã mihi
eriperet vt hoc illa animaret. PV. Egregie ꝓfecto cũ ſu/
peris ageretur/ vbi anima ſordidiſſimis digna latrinis ſu
pernam regeret machinam/ AM. Proin cum tu Ritium
abominaris/ age Auguſtam ad amicũ tuum/ opulentum
illum ſcribemus mercatorem/ is em̃ ne delitię ſue pereant/
vel turba medicorum te opprimet. EC. Bona verba que
ſo. AM. Tibi ſubueniet dicere volebamus/ ne igit̃ nobis
lingue lapſum vitio vertas. EC. Non tã moroſus ſum/
ſed quẽ nam dicitis? nã permulti vel ditiſſimi ac mei ami
ciſſimi illic agunt mercatores. AM. Nempe cui tu olim
linguam locaſti/ et auro illectus/ libere fenerari permiſiſti
idqꝫ licere ſacratis cõprobaſti literis. EC. Sed ꝓpter ca/
nonicos indoctos/ Auguſtanos medicos vehementer ti/
meo/ ne in illorum gratiam pharmacũ loetale pro saluta
ri prebeãt. AM. Quid nam malũ hoc Canonicos indoc/

At quis tã in ciuitate medicus eſt.

Herſtus id eſt Ritius.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=8
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

tos? EC. Atqui nõ ſolum indocti/ſed et hypocritę ſunt. AM. At plures ibi viri eruditi et probi agunt. CE. Forſitan. AM. Quid (vt reliquos obmittamus) in Adelmannis reprehẽdis fratribus? EC. Vt cętera obmittam Lutherani ſunt ambo. AM. Et illud ijs vitio vertis? EC. Quid ni/ nonne em̃ qui heretico aſtipulatur/ hereſi quoqꝫ ſe inquinat? AM. Sed et Oecolãpadius et Peutinger⁹ ac q̃ꝫ plures alij ibi relucẽt viri. EC. Inſtar fuliginis carbonarię/ q̃ꝫuis de Canonicis tantũ dixi. Sed quid poſſet trilinguis ille/ Cerbero tricipiti inuiſior/ et αρχιγραμματευσ Chamaleonte varior/ AM. Nemo igitur Auguſtę doctrina excellit? EC. Nemo hercle/ nam crimine ab vno diſce omnes/ cum em̃ aliquando perq̃ꝫ egregie ibi declamaſſem/ ac omnes ingenij neruos intẽdiſſem/ geſtus preterea rep̃ſentaſſem Italicos/ inſanire me dicebant ac hiſtrionem appellabãt/ q̃ꝫuis belliſſime fabulam deſaltaſſem. PV. ναι ονοσ προσ αυλον. AM. Inepte et delitiaꝝ Italicaꝝ ignari. EC. Quin mihi fuſtes cõminati ſunt. AM. εσ κορακασ. EC. Iuſta ne igitur timoris cauſa que in conſtantẽ etiam virũ cadere poſſet. AM. Iuſtiſſima/ a Nurinberga igit̃ medicos aduocabimus nam et illic amicos poſſides innumeros Bilibaldum ſcꝫ illum/ et animę tue dimidiũ vtriuſqꝫ iuris dolorem. EC. Dolorem dicitis? AM. Doctorẽ dicere volebamus. EC. Quẽnã? haud em̃ ſatis intelligo. AM. Glorioſum illum/ inſulſum/ ſupinũ/ arrogantem/ cuius pater/ cuius mater/ noſtin? EC. Quid ni nouerim/ cuius nuper interfuerim nupcijs/ ibiqꝫ non penitus inuita ſaltauerim Venere/ nec ſine glabellarum et argutularum feminarum laude/ quo etiã in explorandis Lutheranis negocijs pro ſpeculatore vſus ſum/ nam illi ſe amicũ fingebat/ verum Bilibaldo haud admodũ cõfido/ nam et ipſe Lutheranus eſt. AM. Nos vero illum tibi amiciſſimũ putabamus. EC. Ita ſimulabat ſceleſtus ille/ et ego ferme credebam/ ſed haud adeo pridem illius ad me clanculum delata eſt epiſtola,

Ita aſinus ad tibiam.
Ad coruos.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=9
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

inqua inter reliqua Sophiſtā me glorioſuz et grecarū lrā
rū ignarū appellauit. AM. Vere ne? EC. Veriſſime/ Sed
epřam illā nūq̄z ad m e perueturā arbitrabař/ ego vero
data opportūitate probe me de homine vlciſcar/ nūc vero
diſſimulare et motus preſtat componere fluctus. AM.
Sapienter vt cuncta/ ne malū acumules/ et humeris tan
dem impar onus imponas. EC: Verū et doctor Cocleus
iam Nurinberge agere fertur/ ex italia nuper reuerſus, et
factio Auguſtinenſiū ibi apud potentiores affatim viget
AM. Quid ais/ et cū Cocleo tibi intercedunt turbę? EC.
Vel maxime quidem et antiquiſſimę. AM. Res periculi
plena/ et admodum timēdū ne capitis incidas vertiginē/
id eñ Cocleus efficere ſolet, Sed que diſcordiarū cauſa?
EC. Vſuram ego defendebā quam ille patrono olim ſuo
patrocinans oppugnabat/ inſup quū Bononie foenera
ticios contractus publice licitos eſſe demōſtraſſem/ ac nō
ſolū mihi ipſi ſed et vniuerſi nationi Germanicę honorē
acquiſiuiſſem ingentē/ ille tamen cum ea de re ad amicos
ſcriberet/ doctrinam et linguā et geſtus et materiā ipſam
ſugillabat/ cum Jo. fabri qui et ipſe cū in harenam deſ-
cenderat, maxime laudaſſet. AMJ. Sceleratus ille. EC.
Quāuis etiam literas quas teſtimoniales vocant a na-
tiōe impetraſſem. PV. Lipſenſib⁹ per q̄z ſimiles coemp
tas et emendicatas/ Jā pridē eñ fides illius periit/ cui ſi-
ne literis fides denegatur. EC. Quid ais terrę pondus?
PV. Tuas predicabam laudes. AM. Sed mirum q̄ Au
guſtinenſium factionē ibi vigere aſſeris quaſi non longe
iis Predicatores antecellāt/ vtpote qui ſuis blādiciis ꝓbe
Nurenbergenſes palpare nouerint/ ac non tam eorum q̄z
vxorum ſecreta cuncta teneāt. EC. Nil mirum o Amici,
etenim mentiēdo/ peierādo/ et defraudādo/ toties Nurin
bergenſibus impoſuere, vt nō ſolū fidem luſerint/ ſed eti-
am ſi veritatem dixerint, minime tamē illis credatur/ cer
Q, non ſine ti- moretimeam. nitis igitur οτι ουκ αδεεσ δε δια δεοσ. AM. Equi
dem et te quoq; ꝓpulchre centuriatū videmus, cū inimi-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=10
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

corū plena ſint oīa/ PV. Amicorū aūt vacua oīa. EC.
Quid blateras flagitiȳ ſtabulū? PV. Amicorū plena dice
bā oīa. AM. Quid igit̄ in tāto agendum periculo niſi ad
Lipſenſes forſitā cōfugiamus tuos? EC. Per Socratis
canē baſilicū cōſilium/etēm ſoli illi ſtolidi, ſolidi inquā et
optimi ſunt amici. AM. ενι γαρ τισεν κινδυνοσ εν τω
πραγματι ſiq̄dē priusq̄z illi ſubuenerit admodū verēdū
ne interi aīaz agas. EC. Cōfidite viri demōȳ οιμαι γαρ
αμαι ξυν θεω θεειρησεται vel vnica hora/ ad illos
ſcribere z iterū reſpōſionē accipe poſſe. AM. ωμαξ απολ
λομ και θεοι niſi ex omni parte abſolut⁹ eſſes theologus
te purū putūq̄z p̄ſtigiatorē crederemus. EC. Confidite
inquam et longe his maiora videbitis: verū ſi myſticam
hanc Theologiam cognoſcere deſideratis inprimis taci/
turnitate opus eſt. AM. Vel piſcib⁹ magis muti erimus/
tantū Magiſter Noſter venerāde parabolā hanc nobis
ediſſere. EC. Faciam id quidē/ſed cauete ne Harpocratis
ſacrum violetis/ Saga mihi vicina eſt, mulier diuina he/
rebi et ꝓfundi domina/ et quę carminibus ſplendentem
lunam coelo deducere poſſit: hec cum iuſſero πρινσε κο
τυλασ εκπιειν οιμουδεκα Lipſiā ibit et redibit. AM.
Proh mare/ terra/coelum/dȳ veſtram fidem/quin tu de/
ridiculi gratia nos forſitan naſo ſuſpendis adunco. EC.
Mencior at ſi quid merdis caput inquiner albis
Coruorum: atq̄z in me veniat mictum atq̄z cacatum
Julius et fragilis Pedatia furq̄z Voranus
Quin tu puer accelerans illam aduoca/ aderit eēm ę veſti/
gio. PV. Jam abeo vt domino obtemperē quem larue
ac intemperię agitāt/ vetulam itaq̄z vocabo/heus tu Ca
nidia Herus te vocat. CANIDIA. Noui cur vocet/
nempe vt bellulam illam puellulā carminibus ei cōciliem/
Fiat igitur/ et tanto Theologo mos geratur, tu pręi ego
vero ſequar. PV. Fiet/iam domi ſumus: ingredere. CA.
Salue Magiſter Noſter venerabil', ego cur me vocaueris
plane noui. EC. Vix vt arbitror. CA. Puellulę illius gra/

Subeſt.n.ali-
q̄d ſubeſt peri
culum in re

Arbitror enim
arbitror cum
deo aute dictū
ſit
Impator A-
pollo et dei

Priusq̄z pocu
la ebibas decē

tia/Nūquid rem acu tetigi. EC. Tota erras via/ſed lon
ge diuerſa ſubeſt cauſa. CA. Et quid aliud tibi opera mea
preſtare poſſet? EC. Lipſim eas ac redeas neceſſe eſt CA.
Eclipſim? veritatis forſitan? EC. Lipſim inquā, idq̨
hora eadem. CA. Perq̨ facile fiet. EC. Et literas illac
deferas. CA. Fiet. EC. Reſponſumq̨ reportabis. CA.
Fiet. EC. Et ſi ita opus erit medicum tecū adduces. CA.
Et hoc fiet/ omnia ꝓbelle expedientur/ cedo igitur literas
EC. Jam illę ſcribentur / tu interim domū concedas ac
que vię ſunt neceſſaria expedias/ ſed heus tu: num ſuper
furcula aut foeni manipulo equitabis. CA. Minime/ nā
via longa eſt/ et ſi alium quēpiam mecum reducere neceſ/
ſe eſt lōge robuſtiori vectore vtendum erit/ Hircū itaq̨ illū
piloſum vetulum/ ſed valentulū inſcendam/ et Jam abeo
vt pabulum illi apponā quo vegetior tantum itineris ex
antlare valeat. EC. Abi igitur epl̄a em̄ ſignata cōfeſtim
ad te deferetur/ ceterum obſecro te reſecro te / vt gnauiter
cuncta agas. CA. Faciam id ſedulo/ ſed cui epiſtola con/
ſignanda erit? EC. Rubeo meo/ qui eam dein patribus
conſcriptis repreſentabit. CA. Rubeo? Jnanilogo illi/
Caudici/ Stipiti/ aſino plumbeo/ qui non plus ſapientie
habet q̄z lapis. EC. Linguam reſtrena / nam meus eſt.
CA. Tuus ſit dum meus non ſit/ ſed iam itineri me accin
go. EC. Ecce literę. CA. Bene eſt: euolo/ in altum tollor/
Jam Lipſiam inſpicio / Deſcendendū eſt/ ne Heretici illi
Magiſtri me videant ac de hereſi me inquirant/ in prato
igitur hoc florido vectorem relinquā/ vt interim dū rede/
am herbis his odoriferis ventrem diſtendat/ pedibus ve/
ro in ciuitatem pergo/ Saluete portarū cuſtodes/ Num
mihi indicare poteſtis vbi nam Rubeus quidā vir ſacer/
rimus habitat? CVSTODES. Cur nam queris?
Nam et id ſcire refert. CA. Literas ad eum fero. CV. Be
ne eſt / cum primū vrbem ingreſſa fueris ac parūper pro/
ceſſeris/ ad leuam diuertito: inde cum ꝑ angiportum pri/
mum intraueris ac dextrorſum flexeris in proxima habi/

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=12
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

tare proſeucha hominē inuenies. CA. Proh q̃z labyrin-
theum inditium/ſed tā diuobuiā venientes interrogabo/
donec vbi muſarū habitent delitię inueniam / et ni fallor
hę ſunt edes monſtratę/Heus heus ecquis aperit? RV.
Heus heus et quis nam fores meas tā furenter frangit?
CA. Nondum tetigi. RV. Verū te pulſaſſe arbitrabar,
ſed quem nam queris? CA. Rubeum quendā. RV. Si
doctum queris is ego ſum/quid igitur velis edicito. CA.
Literas fero. RV. Scriptas ne? CA. Et obſignatas
quoq̨. RV. Profer igitur. CA. Primo ſignū inſpice: nā
ſi Rubeus ille es quem querito/ cōfeſtim illud cognoſces.
RV. Proh ſancta Ignorātia/fortiſſimi/doctiſſimi ac in
ſupabiliſſimi Keckij leteras cerno ωσ ηδομαι και τερπ ꝙ gaudeo et letor.
ομαι cum tanti viri monumenta ſolum inſpitio / ſed et
baſiolum illis infigere lubet. CA. Jam plane te illum
eſſe arbitror quem dominus predicabat / fac igitur vt
lr̄e Magiſtris Noſtris cōſignētur: et ego reſpōſum ferā:
nam me vt accelerarē iuſſit. RV. Dignum et iuſtum eſt/
hic igitur opperire donec cuncta tranſigam / cōmodum
etenim patres cōſcripti cōgregati ſunt / vt de Lutherano
conſulant negotio / ſiquidē Branndenbergenſis Epūs
Χειρουργον quendam huc meſit/qui ita Lutherū in fa-
uillas redigat quēadmodū ipſe titionem illum/ quē olim
manu tenēs in ignē proijciebat. CA. Amabo/eſt ne Lu-
therus in manibus veſtris? RV. O ſi eſſet vel hac hora
per Huſitanam,quā incedit,incederet viam / verum cum
abeſt/ quo dolo quibus ve opprimatur fraudibus iā cō-
ſultant/nam cū vi aperta nequeunt/illum clanculū circū
uenire aut ſi ita cōmoditas tulerit etiā veneno tollere ſa-
tagunt. CA. Veneno ne theologi manus obarmant/arte
illa peculiari noſtra? RV. Veneno inquā / aut ſi mauis
toxico, dolus an virtus quis in hoſte requirat/ ſed mane
dum iā adero et quid nā egerint expediā. CA. Preſtolabor
igitur. RV. Aperite patres cōſcripti aperite Χρυσοον Aureū annun-
γαρ αγγελω επος RECTOR. Bona igit̄ annūci- cio verbum.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=13
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

ans bona ingredere fortuna. RV. Accipite videte et legi/
te literas ſacratiſſimas, a ſacratiſſimo viro conſcriptas
REC. Cedo igitur iam legere incipio/ aures adhibete be
nignas/ Eckius quem vos Reckiū et iuſte quidē appel/
latis Sacrę paginę ac iuris canonici doctor licet indignꝰ
Sciētificis et Spectatiſſimis viris Theologie facultatis
doctoribus et magiſtris noſtris Lipſenſibus S. P. D.
Si valetis viri ſcientifici eſt vt volo/ quantis vero cala/
mitatibus quantiſqꝫ ego collucter difficultatibus nec mi
hi ſcribere nec vobis legere vacat/ hoc ſolum dixiſſe ſuffi/
ciat/ non eſſe mihi deterius q̃z cui ſit peſſime/ cum igitur
viri ſuauiſſimi veſtri gratia in eas precipitatus ſim ęrum
nas/ ex quibus vix me ſalus ipſa, etiam ſi voluerit, eripere
poſſit/ ꝑ amicitiam noſtram/ fidem vero veſtram oro ac
obteſtor: vt amico in extremis agenti et tantū non concla
mato ſubueniatis, et ne tā miſere pereat/ medici alicuius
periti opera ſuccurratis/ qui non tam me mihi q̃z vobis
ipſis, p̄cipue v̊o Sedi Apoſtolicę, a qua nūc tāq̃z Roma
nę propugnator ecclesię vocor/ ſanum ſaluūqꝫ reſtituat/
id ſi fiet et ſalutem meā et quod vitali perfruar aura/ nec
nō apoſtolica quę ſpero munera, ac Cardinalatum ipm̄
vobis acceptum feram/ Bene valete conathletę fortiſſi/
mi/ Lutheraniqꝫ hoſtes acerrimi, ac amico veſtro opem
ferre haud negligatis Cito. Cito Cito. REC. Proh cui
Scripta tam miſerabilia lachrymas haud exprimerent?
heu heu Ecki Reki Leki/ Sed quid agendū? impoſſibile
etenim eſt alio medicos allegari, nec id ob peſtis ſęuitiam
graſſantem ciues permittent/ in medium igitur conſulite
Patres Conſcripti et quę in rē ſint aperite. PATRES
Non longis logis opus eſt in cauſa tam ardua et vbi pe
riculum in mora eſt/ cęterum res hec non temere ſed coeli
quadam euenit prouidentia vt tam oportune χειρουρ
γοσ hic aduenerit/ cū igitur ex omni parte ſit abſolutus
et in arte ſua perfectiſſimus/ nemo illo melius fortiſſimo
Reckio noſtro ſubuenire poterit, ille ergo eat/ et omnē di/

ligentiã adhibeat/ne tãtus Chriſtianę Reipub. ſplendor
extinguatur. REC. Egregia profecto ſententia/ ac in
quam ambobus pedibus eundũ ſit/ ſed et ita cenſeo Ru
beum hunc pariter illac delegandum eſſe/ vt et Reckio ſo
latio ſit: et qua nã volũtate in illum exiſtamus anũciet:
ibis igtiur Ebrie/Rubie dicere volebam ac χειρουργομ
hunc tecum deduces. RV. q̃z libentiſſime/ſed nũquid li/
teras ad illum deferendas tradetis? REC. Nil neceſſe
erit/cum ob egregias tuas virtutes,et plurima benefacta
tua vel p̃cipuam tibi fidem adhibeat/et nos temporis ex
cluſi iniquitate ſcribere nequeamus/verbis igitur noſtris
doctorem Egregium ſalutabis/ et vt in ſolita ꝑtinacia
ſua perſeueret admonebis. RV. Sedulo curabũtur om
nia adesdum χειρουργε. CHIRVRGVS. Et ſi
ob Lutheranũ negotium ab Hero meo huc miſſus ſum/
vt tamen vobis morem geram libenter ibo/forſitan non
minus domino meo q̃z vobis ipſis rem gratã facturus.
RV. Generoſe facis/ mecũ igitur concede vt vetulę que
literas attulit reſponſum demus. CH. Vbi ea eſt? RV.
Domi meę opperit̃. CH. Eamus igitur. RV. En illã/
leta ſis Mater mea/ nã cũcta ex animi tui tranſacta ſunt
ſententia. CA. Euax perq̃z amice actum/ ſed nunquid
literas dabitis vt Domino meo tam immẽſum gaudium
anunciem? RV. Nil opus eſt literis/ illas em̃ ore feram.
CA. Sed nunquid humectabũtur. RV. Minime/ iam
pridẽ em̃ ita ferre aſſueui: CA. At quid de medico? RV.
Adeſt/ en hic quem cernis. CA. Medicus ne hic eſt car/
nifici non abſimilis? RV. μη σκωπτε nam admodũ Ne morde
in arte ſua peritus habetur/ſed num tu pedibus huc per/
ueniſti an vectore aliquo vſa es? CA. Vectore. RV: At
vbi hominẽ reliquiſti/aut quot ille adduxit equos vt nos
quoq; tecum reuehat. CA. Neq; ab homine aut equis
aduecta ſum. RV. Quid ais? Nunquid Dedali inſtar
alarum vſa es remigio? CA. Et ne illud quidem/ſed me/
cum ciuitatem egredimini ac vobis vbi nam vectorem

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=15
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

meum reliquerim oſtendero. RV. I prę ſequemur. CA. En vectorem. RV. Quid agis venefica? num veruex ille foetidus et male olens te aduexit? CA. Et reuehet quoq̃/ proin ſi mecum venire lubet feſtinanter aſcende. RV. Ego ne tam olentem hircum aſcenderem? CA. Vt lubet/ ni enĩ tu aſcendas iam ego abeo RV. At vbi medicus remanebit? CA. Si placet manibus ambabus beſtię caudam apprehendat. RV. Proh deum atq̃ hominẽ fidem niſi enim Reckius noſter in tanto diſcrimine conſtitutus eſſet/ nunq̃ periculo tãto me exponerem/ ſed prius q̃ aſcendam illud effare / eſt ne hic Emſeranus capricornus: CA. Minime/ ſed frater patruelis. RV. Placet omen/ nam cũ ille noſter ſit/ hic vero illins conſanguineus/ iam ferme dimidium timoris abieciſſe videor / ſed quid nam agere oportet edoce. CA. Varicus hircoceruo huic inſidere et manibus cornua tenere. RV. At quo pactu χειρουργοσ noſter portabitur? CA. Niſi et ipſe manibus caudam aprehendat quo pacto vehatur querat. RV. Tu vero quõ ages? CA. Hircino inſedebo capiti ac tãq̃ Argi gubernator beſtiam moderabor/ tu igitur inſcende/ tu vero manibus aut ſi mauis dentibus caudam mordicus arripe/ tempus enĩ labitur, et iã me Herus expectat/ Sed hem quod pene oblita fueram/ nõ ſecus q̃ in myſterijs ſilentium tenebitis, nec vos aliquo modo ſignabitis aut cõfeſtim in Orci culũ incidetis. RV. εσ κυμοσαςγεσ. CA. Sed nunq̃d iã parati eſtis? RV. Parati. CA. Videte igit̃ quę res male vobis vertat vt mãdatorũ memores ſitis nec q̃ſq̃ vr̃m hiſcere audeat. SVRESN VT: TARTSHCOH: NEROKREFEXP: RV. Proh verbis tm̃ in altũ euehimur? CA. Egregie mãdata ſeruas/ et niſi herbis his medicatis ſiniſtre de te ſuſpicãs ỽuecis aures obſtruxiſſez Iã iã Cerbero pabulũ p̃beres/ nũc vero tacere nil attinet/ ſed libere nugas nugare. RV. Proh intꝰ paueo/ foris aũt formido. CH. Plus ego qui inter coelum et abyſſum pendulus feror/ q̃ timeo mi/

ſer/ne tanq̃ȝ Helle illa locū aliquem mea clade nobilitem.
CA. Cloacā fortaſſis. RV. Eia mater mea/ cur barba/
rica illa verba intonaſti? nū his vector noſter impellitur.
CA. Recte quidē/nam ad illorū ſonum Erinnys Mege/
ra et Alecto cū furijs et vniuerſo infernali conueniūt cetu,
ac vectorem noſtrū pariter ſtimulant/ quod ſi illorū vim
tantam ꝓdiſcere cupis/ viceuerſa ab vltimis legere inci/
pias elementis /et quid ſibi hec velint cōfeſtim intelliges.
RV. Hauddū percipio quid dicas. CA. Nil mirū/cum
quouis ſaxo ſtolidior exiſtas. RV. Sed virgis cedor mi
ſer et Jam crura ſanguine ſtillant. CA. Elleboroſus es,
arborū ſunt cacumina: quod ſi caligis obtecta tibi eſſent
crura, haud ita doleres. RVBE. Induiſſem illas/niſi
tu ita acceleraſſes. CH. εγω δε κακοδαιμων ob extre — Ego autē miſer
mȝ latrinę foetorem tantumnon λειποθυμεω et ad/ — Animo deficio
modum vereor ne caudam manibus dimittere cogar/ita
execranda et tanto preſſa pondere olida hec beſtia aſſidue
pedere non ceſſat. RV. Falleris εγωγαρ εικεχοδα. — Ego enim ca/caui
CH. Quid ais ſceleſte/tu ne cacaſti? RV. Et concacaui
quoqȝ nō ſecus ac Hochſtratus indulgētias ꝑmerdans.
CH. Ob timorē ſcelerate? RV. Minime/ ſed quia heri
preter ſolitum nouiter decoctam Ceruiſiā auiter ingurgi/
taueram/ verum haud ea re mouearis/nō eñ feces ſunt/
ſed ius eſt. CA. Siue ius edas ſiue bibas, tuo tibi iure li/
cebit/ an tñ iuri feces ꝑmixtę ſint ignoro/hoc tamen ſcio/
quod licet a fronte et nō atergo reſideam/ intollerabilem
tamen ſentiā putorem/ſed iam Thuringorū exuperamus
ſyluam, en Roberga/hec Babenberga/hec vero eſt Nu/
rinberga/ Jam Danubium cerno/ Jam Jngolſtadium
peruenimus/ Deſcende iam impuriſſime/ vt miſerā hanc
beſtiam Jſtro immergam et a ſpurciſſimi madoris olore
abluam/cuius vix aquę ſufficient vt tanta detergatur il/
luuies, ita cūcta permerdaſti. RV. En deſcendo/Proh
quantū pvga dolet/ſaltē εφιππειοισ beſtiam inſtra/
viſſes. CH. Et mihi manus dolēt nam χειροθηκαισ

caxebam. RV. Sed vale Canidia Jam em̄ ad Reckiū
uoſtrū pergimus. CA. Et vos q̄ʒ Cloacales valete Lyp/
ſenſes/ita tamē vt nunq̄ʒ ad paternos lares reuertamini
Puerule puer heus puer. Quis ianuam pulsauit adeo Centaurice — RV. παιδιον. παι/ ημι παι. PV. τισ τημ θυραμ
επαταξεν ωσ κενταυρικωσ. RV. Quin aperis et
dn̄o nos aduēiſſe nūcias. PV. Adſunt o Here medici Lip
ſenſes. EC. Vera ne ſunt que dixi o Amici? en homines.
AM. Vere preſtigia hec ſunt, et circulatorum incanta/
menta. EC. O beneueneritis Rubie mi Rubianorum
Rubianiſſime. RV. Deo gracias venerabilis domine
Magiſter Noſter, o quomodo ego video vos ſic libenter
quod nō creditis, ego ſcripſi iā vnū integrū nouū librum
de vobis, et volebam eum portare mecum/ ſed illa male/
dicta vetula ſic feſtinauit, quod ego ſum oblitus. EC.
Bene erit alias illum videbimus/ ſed eſt ne iſte medicus
quem Lypſenſes mei ad me miſerunt? RV. Jſte eſt/et
iuſſerunt me etiam Magiſtri Noſtri Lypſenſes q̄ ego
debeo vos multum ſalutare pro parte eorum/et q̄ dolent
valde q̄ ſic eſtis infirmus. EC. Solita agunt humani/
tate/ verum nullum medici pre ſe fert ſpecimen/ non em̄
aureos ſed argēteos in digitis geſtat anulos/ Cathenam
inſuper eiuſdem metalli a collo ſuſpendit. RV. Jpſe eſt
χειρουργοσ nam propter peſtem alij medici multa ne
gocia habebant facere et propterea non poterant venire/
tunc ipſi miſerunt tibi iſtum et crede mihi q̄ ipſe eſt bene
expertus in ſua arte. EC. Adeſdum χειρουργε num ali
os quoq̄ʒ homines curaſti? CH. Plusq̄ʒ μυριαδας.
EC. Pape/ Nūquid oēs priſtinę ſanitati reſtituti ſunt?
CH. Magna illorū pars ita curata eſt vt nunq̄ʒ dehinc
egrotauerit. EC. At quibus nam illis ſubueniſti medica
mentis? CH. Diuerſis iuxta morbi diuerſitatem/ nā igne/
ferro/ rota/ fune plusq̄ʒ a quingentis hominibus incura
Abi ad cer/uos — bilem luem abegi. EC. βαλλ εσ κορακασ. CH. Quo
rundam vero et ſi non penitus: pro tempore tamen peſ/
tem emendaui/ quod enim immedicabile erat reſcidi/ illis

linguam dettuncaui/ aliꝭ oculos erui / nonnullis quoqꝫ
cutis pruritũ virgis repreſſi. EC. Mira refers/ ſed potiꝰ
et me quoqꝫ curare? CH. Nondum ſcio/ prius em̄ humo/
rem redundantē diſcernere, ſicqꝫ ad curationē vlteriorem
procedere oportet, ſub initiũ itaqꝫ ediſſere/ vbi/ ac quomō
tam aduerſam cõtraxeris valetudinē. EC. Longũ eſſet
cũcta referre/ ita tamen habeto, me incõmodo earũ pere/
grinationũ quas pro fide Chriſtiana exantlaui in hãc tã
nociuã infirmitatē incidiſſe. CH. Habeo/ tu fidei ꝓpugna
tor fuiſti? EC. Et acerrimus quidē/ nam ſub initiũ nec
vię longitudine/ nec belli tumultu/ nec peſtis ſęuitia deter/
ritus/ alpes ſuperaui/ Bononiam acceſſi/ ibiqꝫ omniũ ad
miratiõe/ precipue tamē Italorũ/ opinionē meã defendi.
CH. Num ibi quoqꝫ fidei cauſa agebat? EC. Maxime/
etenim plane oſtendi opulentioribus licitũ eſſe foenerari/
tenuioribus vero non ita/ appoſitis tamen cõditionibus
quibuſdã. CH. Quę forſitan in rerũ natura haud eſſent/
Ceterũ ignorabã vſurã ad fidem ptinere. EC. Vt video
Romę nõ fuiſti/ paulo poſt vero Viennã Pannonię per
rexi/ ibiqꝫ ſingulare ingenij ⁊ doctrinę mee ſpecimē reliqui/
nam om̄es clamore ſupaui/ et Viēnenſes cũctos literis et
eruditione carere oſtendi/ Nup vero vt triũpho Italico
et Pãnonico Saxonicũ q̊qꝫ adiungerē/ a Lipſenſibꝰ vo
catus Lutherũ ⁊ Carolſtadiũ egregie vici. Ceterũ cũ voci
feratione aſſidua corpiſqꝫ defatigatiõe nimia plus ęquo
incaluiſſem, Ceruiſia qꝫ Saxonica το καυμα τουτο ex/ Calorem hũc
tinguere conarer, in hanc quã cernis infirmitatem incidi/
tametſi mirũ videri poſſit q̊d in aliꝭ peregrinaionibus
meis plus mero q̄ꝫ nũc ceruiſia me ingurgitauerim neq̄ q̄ꝫ
tamen egrotauerim. CH. ne mireris/ tuę enim nature lõ/
ge magis vinũ q̄ꝫ Cerbereus ille liquor cõuenit. EC. Et
magis illo oblector/ ac nũc quoqꝫ cũ vinũ Italicũ et Au/
ſtriacũ tantũ in memoriã redit, ſuauitatē quandã in gut/
ture ſentire mihi videor/ omnes em̄ pluſtraui tabernas,
vt omnia deguſtare poſſem. CH. Sapienter quidē. EC.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=19
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Ubi vendūtur panes. Coquinas. Diuerticula.

Verum nec ſolum tabernas ſed etiam αρτοπωλια μαγ
ειρεια εκτροπασ λεια Meniana, Fornices, Lupanaria,
Proſtibula. Ch. Res tanto theologo digniſſima. EC.
Et hęc tragediarum mearum fabula. Ch. Proin et vri/
nam inſpicere refert. EC. Quin tu puer illā affers? Ch.
Proh q̄z male olet/ naturę id extinctiōez deſignat/ Color
perq̄z tenuis eſt et ſubalbidus/ febrē ardentē et inuadens
preſagit delyrium/ ꝙ ſi febris abeſſet inſaniam dicerē feri/
nā/ nam et Hypoſtaſis furfuracea phrenitis: ſtultitię: et
furoris eſt inditium/ Sed et manum porrige vt pulſum
quoqꝫ explorem/ hui q̄z ſegnis ac tenuis motus/ atra ſup
abundat bilis/ quin et ſubſultus tremulus et formiculans
proximum interitū imminere prenūciat/ et niſi actutum
ſubueniatur de te actum eſt. EC. Nulla igitur ſpes ſalu
tis ſupeſt? Ch. Perq̄z tenuis/ nam et medicandi ratio pe
riculi plena/ non ſolū eñ φαρμακοισ ſed et καυστικοισ
vtendū erit/ morbus eñ altius radices egit/ ac omnis vis
mali in pręcordiis et ſub cute latet. EC. Quid igit̄ agen
dū o Amici? AM. Quid aliud q̄z Fortunę aleam ſubire?
ſiquidem longe ſatius eſt ſub ſpe priſtinę ſanitatis recupe
randę perire/ q̄z aſſiduo dolore conflictari/ imminentē ta/
men interitum haud effugere poſſe. EC. Vt video Baſi
lice interii/ nā inter ſacrum ſaxūqꝫ ſto. Ch. Sed heus tu
quod pene oblit⁹ erā/ Nunq̄z tibi ꝓpter periculi magnitu
dinē manus admouebo/ niſi pro mortuo mihi traditus
fueris/ vt ſi inter ſecandum pereas ab omni culpa immu
nis cenſear et liber. EC. Et hec calamitas alia/ heu heu
quantus artifex pereo. AM. Animum cōmaſcula tuum/
vt nō ſolum nomine ſed etiam re ipſa Reckius videaris/
multa eñ quę non ſperaueris quandoqꝫ eueniunt. EC.
Ergo periculum ſubeundum cenſetis? AM. Quid ni cen
ſeamus? periſti eñ niſi pericliteris. EC. Neqꝫ iam ſalus
ipſa ſi vult me ſeruare poteſt. AM. Confide/ prius tamē
confeſſiōis auditorem aduocabimus/ qui te a criminibus
expiare valeat. EC. A criminibus? quibus nam? AM.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=20
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

peſſimis/niſi tu ad omni labe purus ſis. EC. Et puriſſimus quidem/ Sed quoniam cõfiteri res ſit facilis et vnicuiq; que dicere velit aut nolit/ liberum, agite/ vobis mos geratur/ adueniat ille. AVDITOR. Salue Magiſter Noſter. EC. Et tu pater ſalue. AV. Cur vocatus ſu? EC. Vt delicta mea audias. AV. Iã millies audiui, occipe tamen. EC. Ego Jo. Eckius artium liberalium magiſter ac Sacrę theologię doctor licet indign⁹/ Canonicus Eyſtetenſis verus et nõ fictus vt quidã nugatur/ Cancelarius ꝛc. Ordinarius ꝛc. Juris canonici doctor/ ciuils vero doctiſſimus Jtalicus Auſtriacus Saxonicus triumphator et ſemper. AV. ματαιοτατοσ ſeu mauis μωρατατοσ Quin tu peccata recenſes/ hoc eñi iactare eſt haud confiteri. EC. Quę nã malum peccata? AV. Temulentiam. EC. At cur ſitio? AV. Libidinem. EC. Humanę naturę fragilitatẽ dicis? AV. Inuidiam: EC. Peculiare theologorũ vitiũ? AV. Jram. EC. Et quis animi paſſiones ſemper frenare poſſet? AV. Cur igitur me aduocaſti. EC. Cur igitur amici iuſſere? mea enim nihil referebat. AV. Verum cum iam Theologe optime fortunę alea ſit ſubeunda ac tibi a criminibus cũctis liber videaris/ ſaltem hoc per ſolitam dic temeritatem/ quid te vt adeo contra Martinũ inſanires incitauerit? EC. Secreta me pandere iubes? Faciam tamen te ita volente/ Pręedicatorum ſub inicium/ Dein quoq; Lypſenſium pollicitatiões illexere. AV. At ego veritatis amorẽ et Chriſtianę fidei ſtudium arbitrabar. EC. Pro coronide addebantur/ ſed illinc lachryme illę. AV. Mira refers/ quaſi pręedicatoribus quoq; linguã locaueris/ cum ipſi cũctos mortales lingue exuperent improbitate, Caninam quoq; facunditatem vel immodice exercere nouerint. EC. Nouere quidem/ et ſoli predicatores huic Tragedię exordiũ pręebuere/ Cęterum cũ iam ex fumo ignẽ ſuſcitaſſent/ ac ſe Martino impares viderent/ me vicariũ ſubſtituere/ non ſemper eñi foelicem eſſe temeritatem Bernenſi ac Reuch/

Vaniſſimus: Stultiſſimus.

Laus predicatorum.

Et figulꝰ figulo iraſcit et faber fabro Et mendicus mendico inuidet ⁊ poeta poete.

liniana calamitate iam experti ſunt, ideo tantiſp diſſimu
lant ac vrſorum inſtar hybernis iam dormitant ſolibus,
vt craſſiores et vegetiores aliquando cōceptū virus euo/
mere et nouas turbas ſuſcitare valeāt. AV. Egregie, vt
agitantibus fatis aliquando Templariorum ſequantur
veſtigia/ſed quid Lypſenſes mouebat? EC. και κερα
μευσ κεραμει κοτεει και τεκτονι τεκτομ και πτω
χοσ πτωχω φθομεει και αοιδοσ αοιδω. AV.
Num tantos patres inuidia quoq; tangit? EC. Immo
penitus excecauit. AV. Sed nūquid aliud te mouit? EC.
Glorię appetentia, hoc pacto em̄ per ora virorum docto
rum volitare cogitabam. AV. Num aliud? EC. Pon
tificis ob eccleſiaſticam protectiōem fauor, cui ſpes lucri
herebat/cum ſcirem pleroſq; ex humili ſorte et longe virtu
tibus meis impares ad Cardinalatū vſq; euectos eſſe/
quid igitur et me quoq; ſperare prohibebit? AV. Nihil
profecto/ quin et aureos montes tibi ſpes ſubminiſtrare
poterit/ ſed nūquid et te quoq; inuidia ſtimulabat? EC.
Minime, niſi quod mihi haud tolerandum videbatur, ſi
tam multum a tam multis Martino tribueretur cum ne
mo interim Eckium laudaret. AV. Nunquid vero
times ne incōſulta temeritas in malorū te mare aliquādo
precipitet? EC. Minime/ ſiquidem audentes fortuna
iuuat, timidoſq; repellit/ſic itur ad aſtra. AV. συκοφα
μτιοισ ne et conuicijs? EC. Maxime/quid em̄ aliud q̄z
contumelię et malę artes Colonienſes Theologos cū tri/
bulibus ſuis famoſos reddidere? ex quibus ꝑpauci noti
fuiſſent niſi tam furenter in Capnionem debachati eſſent
AV. Habeo, quēadmodum nec ſacrilegus ille Epheſius
nominaretur ſi templū ſtaret Dianę. EC. Recte quidem/
minime igitur in hominibus ſortis abiectę genuinus fi/
gendus eſt/ſed in optimum quenq; lingua acuenda. AV.
Egregie. EC. Quin et Eraſmo nuper errata ſua oſtēdi
ſub beniuolentię pretextu. AV. Et ni fallor ſub beniuo
lentię pretextu ille tibi reſpōdit. EC. Sed et Capnionem

in multis refellere poſſum / prius tamē Lutherana mihi tela abſoluenda eſt/ inde Zaſium et optimū quenqꝫ mordicus arripiam, et quaſi Titani cū dijs belligerabo/ quū eīm cunctis doctrina et prudentia antecellam, neminē formido/ et omniū minime Canonicos indoctos. AV. Fortiter/ Sed ad hoc queſo reſponde/ Num vera eſſe arbitraris que defendis/ et ita re ipſa ſentis quēadmodū ſcribis et loq̄ris? EC. Bona v̄ba queſo/ quis eīm ita delyraret vt nō in hac cauſa clam cum Martino ſentiret/ q̄zuis palam aliter ſimularet? AV. Mira et pugnantia loqueris. EC. Quaſi non liceat aliud dicere/ aliud vero ſimulare/ maxime vbi de queſtu agit. AV. Ergo magis queſtus q̄z dei honor conſiderandus eſt? EC. Quid dei honor? Coelum Coeli domino/ terram autem dedit filijs hominum/ ſimulatio tm̄ et populi ſtulticia nobis ſalue permaneant/ et nil nobis de internis/ dūmodo externa et ceremonialia rite procedant. AV. Hec noua et antea inaudita theologia eſt. EC. Quin priſca et iam pridem inueterata/ tu vero ſecretioris theologie vt video μυστησ haud es, nec dum archanis iniciatus qui tritum hoc συμβολομ ignorare videris αλλα λαλειτε, αλλα Δε ποιειτε. AV. Vere ignoro/ nec ſi ſcirem vti velim. EC. Sed in eo quoqꝫ Martinꝰ iniurius eſt / quod imperite et profane multitudini indulgentiarum arcana et miſteria vere celanda prodere et impoſturas appellare audet/ an non, videmus incipere laycos tandem ſua ſponte ſapere? et acutius, q̄z Magiſtri Noſtri vellent, cernere. AV. Veſtri culpa/ quoniam haud probe ſimulatis. EC. Quid hec ad Rhombum/ cum ipſorum ſimus iudices, ac coeli claudendi et reſerandi poteſtatem habeamus/ ipſis vero iudicare haud liceat/ verba igitur non opera noſtra intueantur. AV. Nec verbis tandem nec operibus fidem adhibebunt. EC. Sed et in hoc Capital facit ꝙ purgatorium negat/ non ſolum in Sūmi pontificis et Romanorum procerum detrimentū/ ſed cunctorū theologorum

pernitiem. AV. Reſipiſcet/nam ignorabat animam eſſe immortalem prius q̃z ita in Sacroſancto Laterano Concilio decretum eſſet/nunc vero haud amplius cum Ariſtotele Cicerone et Plinio errabit. EC. Si ſapienter ſaperet/ iam pridem a pertinatia ſua deſtitiſſet/ et ob cõmodum publicum nobiſcum ſi non ſentire, ſaltem ſimulare perſeret. AV. Improbus ille, qui animarum ſalutẽ et non pecunie lucrum publicũ exiſtimat cõmodum. EC. Sed nec hoc ferendum eſt/ ꝙ Theologicam factionẽ laceſſere volentibus Eraſmi inſtar ducem prebere videtur. AV. Sed nũquid Eraſmus et Martinus Theologi exiſtunt? EC. Ita videri volunt/ cum nil minus ſint/ neqꝫ em̃ vt reliqua preteream eccleſię lumina: Scoti ſubtilitates, neqꝫ Thome ſoliditates intelligunt/ et vt interim eorum ignorànciam celare valeant/ Scholaſticos eos doctores appellant/ ipſi vero Hereticis et Grecis ac inſuper poetis operam impendere non erubeſcunt/ qualis eſt Origenes/ Chryſoſtomus/et Hieronymus/nihil mirum igitur ſi illorum doctrina omnibus maledicere didicerunt. AV. Sed ni fallor et vos quoqꝫ qui illos non legitis perbelle loliginis ſuccum inſpargere noſcitis. EC. Atqui decet Theologum verbis probroſis digladiari et pertinatioribus cõtumclioſe maledicere. AV. Recte igitur/ ſi conuitia theologum faciũt/ cũ lenonibus et ſcortis Theologis cuõenit. EC. Quid mirum ſi maledicimus cum quotidie male audire cogimur? AV. Id vobis ipſis qui tantam nequicię feneſtram aperuiſtis acceptũ feratis/ noſti em̃ prouerbiũ illud/qualia dices/talia et audies. EC. Atqui tolerandũ eſſet/ſi tantũ nobis remaledicerent/nunc vero nemo non contra nos ſcribere audet/ idqꝫ preter Lateranenſis Conciliȷ̃ decretum/ quo diſerte cauetur/ ne quis quid in publicum emittere audeat/ niſi id prius a nobis inſpectum et approbatum fuerit. AV. Deliratis ſi vel excõmunicatiõe veſtra rẽ eo deducere ſperatis/ de bonis em̃ literis actum foret. EC. Quid nobis de literis/dũmodo voti cõpotes

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=24
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

euadamus. AV. Ad Calendas forſitan/ grecas. EC. At qui audi/ quid Louanienſibus nuper accidit Theologis/ quidã em̃ poeta vir Belial libellũ ſub Naſtadienſis con ſcripſit vocabulo/ quãuis non deſint qui illum Alterius ſobolem eſſe autument/ quoniã Louanenſes in eum συ συκοφαρτειμ non deſinunt/ is igitur preterq̃z quod in vniuerſos Theologos Ledorias ſpargat: ſub ατησ noĩe Atenſem, ſub Phenaci quẽdã qui reſipuit in tpe: ſub Momidis Carmelitã ſub Vertũni Nicolaũ a montibus/ ſub Phthonidis Leũ Anglũ/ ſub Grilli Latomũ taxat. AV. Et hoc eſt quod dicebã/ vos artibus veſtris perire/ quin niſi potius bonitate q̃z malicia ſuperiores euadere q̃retis/ propediem atrociora videbitis: EC. Quin nũc videmus/ non ſolum em̃ literati/ ſed et indocti ac laici ſcriptis ſuis nos impugnare audent/ Nuper em̃ libellus quidã Martini laudes germanica intonãs lingua Nurinberge euulgatus eſt/ quẽ cũ ego publice Ingolſtadij Vulcano conſecrare intenderẽ/ a ſceleſtiſſimis Collegis meis deſtitutus ſum/ que res non parum preſentem quoq̧ morbũ auxit. AV. Sapienter illos egiſſe vel Colonienſiũ ſtulticia oſtẽdere poteſt. EC. Nec ſatis eſt cõtempſiſſe ac vilipendiſſe niſi etiã turpiſſimis nos infament nominibus: hominũ portenta Indoctos/ Caudices/ Stipites/ Barros/ Stupores/ Nebulones/ Sycophantas/ Impudentes/ Laſciuos/ Fraudulentos/ Ambicioſos/ Temerarios/ Moroſos Inuidos/ Auaros/ Quadruplatores/ Ganeones/ Sacrilegos/ Hypocritas/ Pertinaces/ Impoſtores/ et vitiorum cunctorũ receptacula vocantes/ nec ſecus ad veritatem q̃z veſpertiliones ad radios ſolares cecutire aſſerẽtes, quod tamẽ impune haud ferẽt. AV. Minas has vanas quas nemo amplius formidat obmitte/ et poſtq̃z Tyrannis veſtra, culpa veſtra corruit/ pacientia cũcta vincite. EC. Heu heu et quis tãtas iniurias ferre poterit? AV. Quicũq̧ ſapit. EC. O tempora preterita, quibus coelũ Mare et terra noſtro ſubijciebantur imperio. AV. Sero

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=25
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

penitent Phryges/verum et hoc referas/quã ob cauſam
ita omnes homines contra Martinum inſtigas? EC.
Licet et decet precipue contra talem hereticũ qui non ſo/
lum Theologis/ſed et monachis ipſis tam intolerãdum
detrimẽtum inferre conatur/ac publice eos aſſentatores
et Sũmi pontificis paraſitos ac hominũ mendicabula
appellet/clamitetqꝫ non eſſe eleemoſinã que inter porcos
tam obeſos diſtribuatur/et tu iam antea audiuiſti nos lu
cri non veritatis gracia pugnare/ igitur et Emſeranus
Copricornus, et Hereticorum inquiſitores, nec non theo
logicę veſpę cũctę in illũ ſunt incitandę/ Quin ſpero Fra
tres Minores me cũ illo cõmittere poſſe / quos nõ ſolum
indoctos appellat/ ſed et tanq̃ nil diſcere velint arguit/et
iam pridem ſcabie illa eorum pruriunt ſcapulę/ita vt ſpes
ſit Minores cũ prędicatoribus ob ſolum Martinum ex
ĩmortali odio in gratiam poſſe redire,quo cõmuni marte
rem aggredi et factionẽ hanc ſceleſtam ⁊ Theologiperdã
opprimere valeamus. AV. at videte ignem quo metipſi
aliquãdo cõflagretis accendatis/ Saluator noſter Chri/
ſtus per homĩes ideotas mũdum ab erroribꝰ reuocauit/
vos per homines vt aſſeritis doctos mundũ ad errores
detruditis/ idqꝫ nõ verbis et factis vt quõdam Apoſtoli
laudandis/ ſed plane deteſtandis et abominandis / et q̊d
illi humilitate/mãſuetudine/et ſanctitate edificarũt/ vos
Tyrãnide,improbitate,et temeritate deſtruere audetis/nõ
ĩgnorantes vos ſceleſtiſſime agere/ et mendacijs fictis et
inſulſe cõcinnatis, veritatẽ impugnare / idqꝫ eo tempore
quo calamitoſi huc vſqꝫ laici oculos aperire et a cecorũ
ducatu ſe vendicare incipiunt,planeqꝫ vitam veſtram cũ
dictis et veritate pugnare cernunt. EC. atqui vt video
et tu Lutheranus es ac ſecreta noſtra propalare audes?
AV. Nec Lutheranus neqꝫ Eccianus ſed Chriſtianus
ſum/minus vero ſilentio quid dignũ detegere conor/nam
veritas et ſi ad tempus ſupprimi / opprimi tamẽ nequit/
ſed per ſe ipſam tandem euceſcit. EC. Sterquilinium/tu

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=26
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

cum literis careas te tanto Theologo opponere audes?
AV. Et ſi doctrina, nō tamē fide careo/ſępeq; vt in pro
uerbio eſt vir hortulanus quoq; valde oportuna locutus
eſt. CH. αλλα πανσασθε μαχης και λοιδοριας

Sed ceſſate a pugna et cōuicio.

Aut iam abeo/haud em̄ vt nugas veſtras audirem ſed vt
morbum curarem vocatus ſum. EC. Vale igitur pater
ſancte. AV. Nunquid abſolutionem accipis? EC. Nil
opus eſt/nam purus ſum et libero vtor arbitrio/ita vt in
mea ſit poteſtate bene et male agere/ ac cum voluero me
ipſum abſoluere poſſum. AV. Igitur et tu quoq; vt dig
nus es Vale. CH. Ehodū adeſte Amici Ecciani vt tan
dem officio meo fungar. AM. Et quibus opus eſt me/
dicamentis? CH. Hominibus ſeptē Validis, Robuſtis.
AM. Vt illum dum ſecatur teneant? CH. Scietis poſtea/
cum fuſtes afferantur ſeptem frondoſi omnes et ſolidi.
AM. ερρες κορακας. CH. Ita neceſſe eſt/nam nume

Abiad coruos

rus ille myſticum quid continet. EC. Nonne igitur py/
thagoricus ille quaternarius melior? CH. Septenarius
tibi conuenientior. AM. En vt iuſſiſti adſunt fuſtuarij.
CH. Hūc igitur iuuenes mihi fuſtibus dedolate/ nā cum
vndiq; anguloſus ſit et inęqualis, ante omnia cōplanan
dus erit. EC. Heu heu plane perij, vtinam ſaltē ομωνυ
μος ille meus adeſſet vt eodē poculo q̄ ego bibo biberet.

Ecket cognominis.

AM. Scabioſum illū dicis nobilitate ficta ſuperbientem
haud ſecus ac tu Canonicatu illo imaginario τον φθο
νον αυτον. EC. αυτοτατον Sed nunquid nam ſatis

Inuidiā ipſā ipſiſſimam

dedolatus ſum? CH. Aliqui ad huc protuberant angu
li quos cōplanari poſſe ſuſpicor/ ſi ſolum ad huc viginti/
quinq; viritim acceperis verbera. EC. ωναξ απολλον
και θεοι ποι τις φυγοι Si decem accepero, plane pe
rij/ nedum centum ſeptuaginta quinq;. CH. ανεχου
και απεχου vir adhuc hora dimidia pugnabis. EC.

Rex apollo et dei quo quis fugiat

Suſtine et patere

Egregia profecto pugna vnus paciens contra ſeptem
agētes. CH. Quid ſi te quoq; agere oſtendero? EC. Vti
nam. ου γαρ πεισει ουδην πεισης. CH. Quicunq;

Non em̄ pſuadebis neq; ſi perſuadeas

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=27
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Cū talia Soſ
phiſmata vide
o pluſq̃z anno
ſenior diſcedo.

ſuſtinet ille aliquid agit, niſi em̄ ageret nūq̃z ſuſtineret/ tu
ſuſtines ergo et agis. EC. At tu haud probū Sophiſtam
agis. Ch. Longe probiorē q̃z tu in Petri primatu, quam/
uis ego quoq̃z οταν τι τουτων σοφισματων ιδω πλ
ειν ημιαυτου πρεσβυτερος απερχομαι. AM. Egre
gia decertatio carnificis cū Theologo. Ch. Vos vero iu/
uenes interim dū hec diſputam⁹ veſtro fungamini officio
Atqui omnes defatigati eſtis et iam toto manat de cor/
pore ſudor/ deſinite/ ſatis dedolatus videt/ Surge igitur
et ambula. ιδου q̃z planus et vndiq̃z equalis apparet.
EC. Neſcio / hoc tamen ſcio / et ſcapulas et lumbos ac
totam deniq̃z corpus mihi vehementer dolere/ adeo belle
dedolatus ſum. Ch. Vix ſenties vbi mēſes elapſi fuerint
ſeptem. EC. Sed nunquid iā ſanatus ſum? Ch. Viam
primum ingreſſi ſumus/ reſtant maiora. EC. Pape. Ch.
Afferte mihi funes quatuor, quibus illum ad quatuor lec/
ti angulos colligam, prius tamē accerſito tonſore. AM.
En adeſt tonſor. Ch. A capite crines illi abradito.
TONSOR. Fiet AM. ſed quid ſub capillis deliteſcit?
quid ita burrit? nunquid pediculi ſunt? Ch. Minime/
ſed ſophiſmata, Sylogiſmi/ ꝑpoſitiones, maiores, mino
res, corollaria, poriſmata, et reliqua id genus nugamenta
AM. Proh quanta illuuies. Ch. Omnia cum capillis
abijciant/ quin ex auriculis inaurem detrahe. TON.
Chryſopaſſus videtur. Ch. μολυβδοπασσος. ſed po
tius vitrum eſt/ detrahe tamen / proin theologe linguam
exere/ proh quā nigra et ſordida ſedet/ biſulca eſt/ Forficē
cedo/ vt pars altera detrūcetur/ ſed et ingentē illū dentem
caninū eruere neceſſe eſt/ cedo forcipem/ bene habet, caput
aliquātiſper purgatū eſt/ ad reliqua pergamus/ Funes ce
do. EC. Obſecro ne me colligas, nam ſolutus quoq̃z for
titer inciſionē tolerabo / ita vt vel Catonē viciſſe cōſtan/
tia videar. Ch. Nil agis et paulo poſt intelliges cur nā
vinculis opus fuerit. EC. ac quid nunc fiet/ Ch. cum
omne vitium intus et ſub cute lateat tanq̃z Marſyę/ pel/

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=28
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

lis tibi primū detrahenda eſt. EC. viuo ne? CH. niſi tu
prius in fata concedere exoptas. EC. apage, ſed dolore
emoriar. CH. Confide potiunculā tibi prebebo ſoporife/
ram / quā protinus vt hauſeris nō aliter tibi ſenſum adi/
met quā ſi letheo bibiſſes gurgite. EC. forſitan pro le/
thea letalem offeres. CH. Confide inquā. EC. atqui ca
tapotij cōmixtionē illam dignoſcere refert. CH. Recipe
Mandragorę manipulos decem / Hyoſcyami vero librā
atticam, additis obiter papaueris lachrymis quas et opi
um vocant/ nō plus q̄z talentis tribus, vini quantū ſuffi/
cit/ EC. Nimiū videtur. CH. Confide, hac em̄ mixtu/
ra pluſ q̄z centū homines ad lethea detruſi fluenta. EC.
Sed nūquid aliud faciet q̄z ꝙ ſopore inducet? CH. vomi/
tum mouebit pariter ⁊ aluū deijciet/ ſed iam φαρμακον
afferte. EC. Hui potiunculā dicebas, amphora videtur.
CH. quin tu clauſis oculis obturatoq; naſo ſorbes? EC.
o he. CH. ructatur, bene eſt, ne te poſtq̄z bibiſti euomere
pudeat. AM. Proh dij imortales / quid inter vomendū
ex ore labitur? CH. hec dialectices et phyſicę auſcultatio/
nis Cōmentaria ſunt. AM. male concocta videnf. CH.
ita vt cernitis res ſe habet. AM. ſed et lr̄ę intermixtę ſunt
grecę. CH. Negatiua eſt theologia. AM. Pape quin
rubeum eiecit Biretū. CH. Juris canonici doctoratus
eſt / videtis nunc q̄z vehementer hec om̄ia ſtomachū op/
preſſerūt? AM. Cernimus/ et haud mirū ſi ęgrotauerit/
magis mirandū quo pacto viuere potuerit/ CH. In tp̄e
adueni Sed nunc medicinę vis ad inferiora deſcendit/ au
diſtis? iam oletum fecit AM. quin cōcacauit/ hui quātus
fetor / num bilem egeſſit? CH. Jndulgentię ſunt quas
iam pridem συκοφαντης. ille Hochſtratus in cacolo/
gia ſua ꝑmerdauit. AM. Sed et nūmi quidā in iuſculo
illo internatare videntur. CH. Nil mirum ſi contra ſui
naturā natant / ſunt em̄ quibus ad defendendā vſuram
a mercatoribꝰ inautoratꝰ eſt/ et q2 digeri nequibāt leuiſſi/
mi ſunt redditi. AM. putor intolerandus, ita vt naſum

Obſtruere ſit neceſſe. Ch. Et hec Magiſtrorū Noſtrorꝝ
ſuaue olentes ſunt mūdicie/ſed iam aperto pectore pellem
detrahere eſt neceſſe/hui que vitiligo/que pſora/ imo gan
grena ſeu potius cancer ipſe. AM. quis vnq̄ꝫ putaſſet
ſub tam nitida cute tam peſtilentia latere vlcera. Ch. ig/
ni imponite virgā/ ferrumqꝫ acuite/quedā em̄ incidenda/
quedā vero ſunt inurenda. AM. proh dei imortales quan

Superbia
Syncophātia
Sui amor
Luxuria
Hypocriſis
Adulatio
Deceptio
Temeritas

tus carbunculus. Ch. αλαζονεια eſt. AM. et Carci/
noma hoc. Ch. συκοφαντια AM. Bubon vero ille
Ch. φιλαυτια AM. Sed ecce Therioma. Ch. ασωτια
eſt. AM. at Scrophula hec. Ch. υποκριστσ. AM.
Furunculus vero. Ch. κολακια AM. at tubercula iſta.
Ch. απατη AM. Sed Myrmecie iſte. Ch. προπετεια
quā inuidia et omne genus vitiorū ac ſi in cloacam quan
dā ↄfluxiſſent ſequitur, que ſi quis enumerare vellet/ante
diem clauſo cōponet veſper olympo/virgam porrigite ig
nitam / bene eſt / hec inurere / hec vero incidere neceſſe eſt/
nūc vero cutis reducēda et cōſuenda/ Quā belle et Mgr̄o
Noſtro dormiente cuncta ſucceſſere/nūc vltra pergamus
EC. Ohe inguina tangis. Ch. hui q̄ꝫ cito ad illorum
cōtactum euigilaſti / videte vt acutus culter ſit/precipue
em̄ vlcus illud loethale incidendū eſt / et ego iam dudum
geſtio venereo huic nepotulo abdomē hoc adimere,et tan
q̄ꝫ puero crepundia a collo ſuſpendere. ECCIVS.
O ego per coeli iucundum lumen et auras
Per genitorem oro p ſpem ſurgentis Iuli
Vir troiane ſine hanc animā et miſerere precantis. Ch.
Nil agis marite publice,emaſculandus es/ cedo cultrum
EC. Si mihi vir optime ſupellectilē meam integrā reli/
queris vouēs voueo p̄dicato ꝛ religiōi me addicturū Ch
nil audio/mallē tū triſtia/ne pietati mētē adhiberes. EC.
Nec tibi diua parens/generis nec Dardanus author
Perfide/ſed duris genuit te cautibus horrens
Caucaſus/Hyrcaneqꝫ admorunt vbera tygres
Vir tandē ſceleſtiſſime ſentio cur me tam arcte ligare vo/

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=30
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

meris/ſed iam animā ago, ꝛ cruoris ꝓfluuio morior. Ch.
Ahenū illud cum pice feruenti afferte vt ſanguinē ſiſtamꝰ
EC. hui aduror. Ch. Ne timeas priora et poſteriora iā
diligēter pice obturata ſunt/ Soluite iam theologū/en q̄ꝫ
glabellus puſio. EC. Et iam mihi ipſi melius habere
videor / Sed per ſalutem veſtram hoc vnum oro ne rem
hanc diuulgetis/noui em̄ ſi res ſceleſtiſſimis illis Witten
burgenſibus poetis ſeu maledicto Hutteno parumper
ſuboluerit/cōfeſtim Comędiā aliquam ſcribent/ſeu potiꝰ
fabulam ipſam palam agent. Ch. Ne timeas/ſaltem in
hoc tibi mos geratur / nemo em̄ rem ſciet, niſi qui omnia
ignorauerit / ſed iam tempꝰ abeundi inſtat/nūquid aliud
vis? EC. Nil niſi ꝙ Lipſenſibus meis vna cum Rubeo
noſtro gratias agas, meqꝫ in multorū pernitiem viuere
ac ſanum ſaluumqꝫ eſſe annūcies/nec teſtibus carere, idqꝫ
magnis teſtibus me probare poſſe/ dentes vero ſupereſſe
non tam vt mordeam q̄ꝫ vt Canino rictu optimo cuiqꝫ
adlatrem. Ch. Fiet / Sed nūquid aliud vis? EC. illos
pro laboribus tibi ſatiſfacere iubebis/mihi enim iam Ro
mam properanti / pecuniam potius corradere q̄ꝫ expen/
dere neceſſe eſt/cum vero reuerſus fuero plane ſatiſfatiam
etiam ſi capellus ille Rubeus quē allaturus ſum oppig/
norandus ſit. Ch. Facis vt te decet ſed nūquid alia re/
ſtant? EC. Minime/niſi quod ferme oblitus fueram vt
Louanium aliquando proficiſcaris ac ibidē Magiſtris
Noſtris, ſeu potius ſtuporibus illis, egregia tua medicādi
arte ſuccurras/nam hi pre ceteris illa indigent. Ch. Fiet/
forſitan obiterqꝫ Coloniam attingam. EC. Vale igitur
Chirurge optime/ nam ſtrenuam nauaſti operam/et tu
Rubee vale/ J puer et Canidiam voca vt illos reuehat.
RV. per deum medium fidium ego non vellem accipere
decem florenos ꝙ ego vellem equitare ſupra illa maledi/
cta beſtia / ego volo potius per pedes abire. EC. Non
decet talem virum pedibus ambulare. RV. Ego non
aſcenderē amplius nec Emſeranū Capricornū ſi adeſſet

qꝛ timerem ꝙ omnia permerdarē. EC. Tuo arbitratu/ Iterum ergo valete. CH. Tu quoqꝫ Ecci dedolate Vale, ac memineris vt dein ab artibus tuis tempes, ſi ſaltem Canonicorum Indoctorum fuſtes effingere deſyderas. CHORVS. O ſtulte Chirurge et longe fabulę huiꝰ ſcriptore ſtolidior, ille eñ ineptus homo inepte nugatur/ ineptius vero homines barbaros latine et, ſi dijs placet, gręce nonnūqꝫ loquētes introducit, inep tiſſime vero Theologum et preſtantiſſimū Magiſtrū Noſtrum cū hoīe carnifice cōmittit, ac diſputare fingit, ob quam vꝉ ſolam cauſam ab Hereticis illis predicatoribus inquiſitoribus inquirendus eſſet Tu vero rem deſperatam et impoſſibilē aggredi audes ac Theologum eundemqꝫ Scholaſticum ad frugalitatē et ſanam mentem reuocare conaris, quod tum demum fiet quando coeli mouendi ſunt et terra.

Acta decimo Kalendas Marcij. Anno. M. D. XX. in Occipitio Germanię.

Diſcreti Fratris Dominici Leucopygi Pompoſiani Curſoris in Theolongia et ſtatim Magiſtrandi noſtri: Carmen ευχαρεστεκομ: Quod ſanitati reſtituto Reuerendiſſimo Magiſtro Noſtro Eckio ex tempore Et vno ſpiritu effudit pre gaudio. Lege foeliciter.

Plaudite Barbarię proceres: gaudete Sophiſtę
Eckius a Stygijs faucibus ecce redit
Qui ſimul ac tepido poſuit menbra egra grabato
Iam Phlegethontęas trans arbituras aquas
Barbaries dulcis morbo perterrita nati
Ipſa ſuas fertur dilaceraſſe comas/
Stulta Superſtitio meſtę compaſſa Sorori
Afflixit miſeris triſtia corda modis.
Tempora nunc redeunt melioribus inclyta fatis
Nunc Acheronteos credimus eſſe deos

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=32
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Nunc Iterum elumbis Chryſippi regnat Elenchus
Perſtrepit et clarum Stoica ſella σοφωσ.
Eckius: vt Glauca cum Pallade nolit Apollo
Viuit: vt inſanum turba diſerta gemat/
Vos ergo e ſtudijs ſemper meliora peroſi
Quos iuuat immundam paſcere glande gulam
Plaudite Barbarię proceres: gaudete Sophiſtę
Hoc viuo ęternum gloria veſtra manet/
Quod ſi aliquem morbus de vobis ſonticus angit
Chirurgi iſtius: Conſulo: poſcat opem
Auxilium ſubitum et miratus pharmaca dicet
Non ego Chironem mallem habuiſſe bonum.

Impreſſum per Agrippum Panoplium Regis
Perſarum Bibliopolam L. Simone Sa/
maritano et. D. Juda Schariottide
Conſulibus In vrbe Lucernarũ
Apud Confluentes Rhenũ
et Iſtrum.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=33
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=34
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

C

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=35
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=36
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

503
Georgs-B.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=37
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

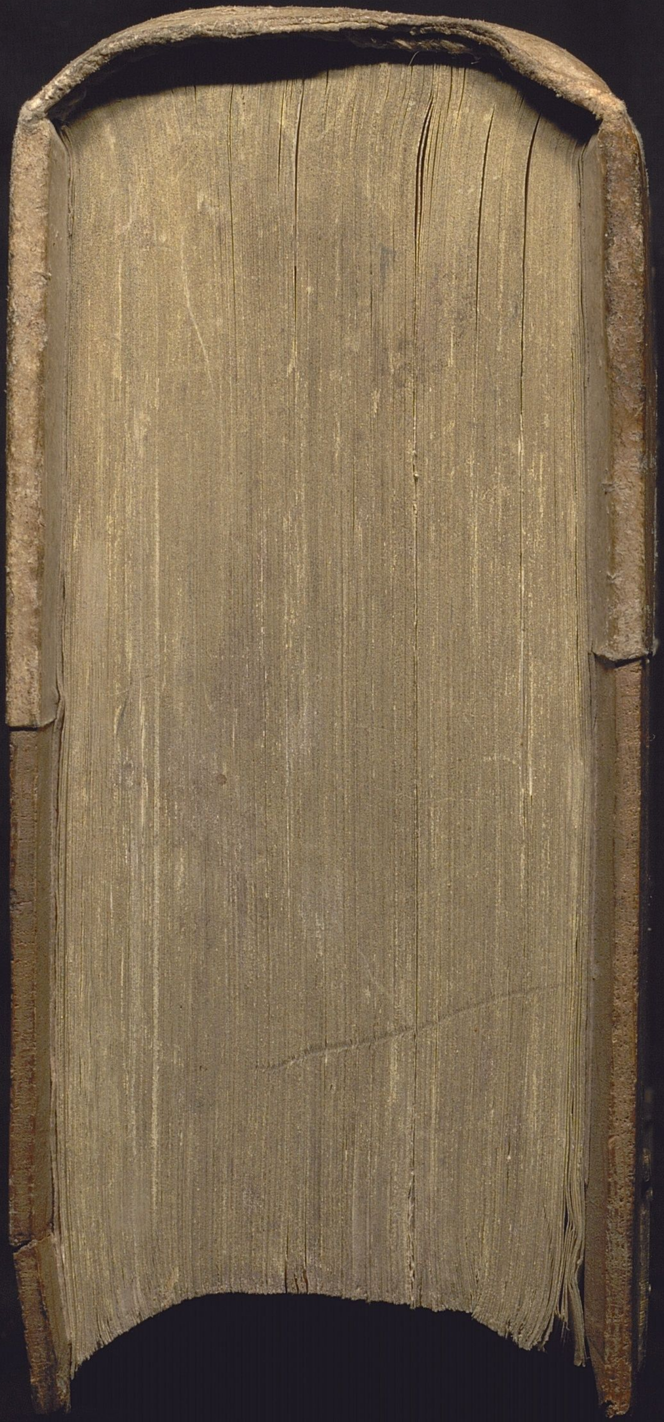

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=38
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=39
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=40
Stadtarchiv Dessau-Roßlau

11

Eccius dedo

latus authore Joan

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-de15-1192015415-567897974-16/fragment/page=41
Stadtarchiv Dessau-Roßlau